

Biografija – CV

Jovan J. Martinović

Jovan Josifov Martinović, (Alipašin Most, Sarajevo, BiH, 1935) diplomirao je arheologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1960. godine. Upisao je III stepen studija na Katedri za klasičnu arheologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu gdje je odbranio 1967. godine magistarsku tezu »Crnogorsko primorje u antičko doba«. Godine 1960. bio je postavljen za kustosa, a 1970. godine za direktora Pomorskog muzeja Crne Gore u Kotoru. Na ovoj dužnosti ostao je do oktobra 1980. godine kada je imenovan za direktora novoformiranog Opštinskog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Kotoru. Penzionisan je u zvanju savjetnika konzervatora 2001. godine.

Tokom rada u Pomorskom muzeju objavio je veći broj članaka, rasprava i knjiga sa područja arheologije, istorije pomorstva, istorije srednjeg vijeka i muzeologije, pretežno u časopisu »Godišnjak Pomorskog muzeja u Kotoru« i u drugim stručnim publikacijama.

Još kao student učestvovao je u nizu terenskih arheoloških istraživanja sjeverne i srednje Dalmacije. Poslije diplomiranja aktivno se uključio u rad ekipe Arheološkog instituta SANU iz Beograda u rekognosciranju lokaliteta na Crnogorskom primorju tokom 1964 – 1972. godine. Tokom rada u Pomorskom muzeju saradivao je sa Republičkim zavodom za zaštitu spomenika kulture sa Cetinja na terenu Crnogorskog primorja, zatim u zaštitnim iskopavanjima u Budvi, na Carinama i na mozaicima u Risnu, te u pećini Spila iznad Perasta.

Prelaskom na čelo Opštinskog zavoda za zaštitu spomenika kulture organizovao je i koordinirao rad brojnih faktora koji su učestvovali u obnovi i revitalizaciji spomenika kulture oštećenih u katastrofalnom zemljotresu 1979. godine, kako na području Kotora pod zaštitom UNESCO, tako i u ostalim oblastima Opštine. Isto tako je paralelno sa sanacionim radovima preduzimao ili organizovao obavezna arheološka istraživanja unutar i oko tih spomenika, pa je tako učestvovao u istraživanju helenističko-rimske nekropole u Budvi. Posebno su bila značajna njegova otkrića starohrišćanske bazilike ispod crkve Sv. Marije »od rijeke« u Kotoru, kao i nalaz temelja preromaničke crkvice – martirija pored katedrale Sv. Tripuna u Kotoru. Bio je zvanični rukovodilac istraživanja eneolitskog i bronzanodobnog tumula Velika Gruda u Grbaljskom polju, sa nalazima evropskog značaja. Takođe je učestvovao u izvođenju arheološkog projekta »Risan, prestonica kraljice Teute« u organizaciji Regionalnog zavoda iz Kotora i Arheološkog instituta Univerziteta u Varšavi.

Bio je član uprave Arheološkog društva Jugoslavije, Muzejskog društva Crne Gore, Jugoslovenskog komiteta sa ICOM, Jugoslovenske komisije za saradnju sa UNESCO, Društva za proučavanje i unapređenje pomorstva Jugoslavije, zatim predsjednik Opštinske SIZ kulture Kotora, zamjenik predsjednika i predsjednik Republičke SIZ kulture Crne Gore. Bio je član Odbora za arheologiju Crnogorske akademije nauka i umjetnosti i član uprave Društva arheologa Crne Gore.

Od stranih jezika govori, čita i piše: italijanski, francuski, engleski i ruski, služi se španskim i njemačkim, a čita i prevodi sa latinskog i grčkog jezika.